

DECYZJA RADY (UE) 2022/481**z dnia 22 marca 2022 r.****w sprawie stanowiska, jakie ma zostać zajęte w imieniu Unii Europejskiej na forum Rady Generalnej Światowej Organizacji Handlu w odniesieniu do przyjęcia decyzji dotyczącej przeglądu Uzgodnienia w sprawie zasad zarządzania kontyngentami taryfowymi dotyczącymi produktów rolnych**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 207 ust. 4 akapit pierwszy w związku z jego art. 218 ust. 9,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 22 grudnia 1994 r. Porozumienie z Marrakeszu ustanawiające Światową Organizację Handlu (zwane dalej „porozumieniem WTO”) zostało zawarte przez Unię w drodze decyzji Rady 94/800/WE ⁽¹⁾ i weszło w życie dnia 1 stycznia 1995 r.
- (2) Zgodnie z art. IV ust. 1 porozumienia WTO konferencja ministerialna Światowej Organizacji Handlu (WTO) jest upoważniona do podejmowania decyzji we wszystkich sprawach związanych z wielostronnymi porozumieniami handlowymi.
- (3) Zgodnie z art. IV ust. 2 porozumienia WTO w przerwach między sesjami konferencji ministerialnej jej funkcje ma pełnić Rada Generalna WTO.
- (4) Zgodnie z art. IX ust. 1 porozumienia WTO organy WTO zazwyczaj podejmują decyzje w drodze konsensusu.
- (5) W grudniu 2013 r. podczas dziewiątej sesji konferencji ministerialnej WTO przyjęto decyzję ministerialną dotyczącą Uzgodnienia w sprawie zasad zarządzania kontyngentami taryfowymi dotyczącymi produktów rolnych zgodnie z definicją w art. 2 Porozumienia w sprawie rolnictwa (WT/MIN(13)/39) (zwane dalej „uzgodnieniem w sprawie kontyngentów taryfowych”). Uzgodnienie w sprawie kontyngentów taryfowych reguluje zarządzanie kontyngentami taryfowymi dotyczącymi produktów rolnych.
- (6) Zgodnie z ust. 13 uzgodnienia w sprawie kontyngentów taryfowych nie później niż cztery lata po jego przyjęciu ma się rozpocząć przegląd funkcjonowania uzgodnienia w sprawie kontyngentów taryfowych, z uwzględnieniem dotychczasowych doświadczeń. Celem tego przeglądu jest promowanie stałego procesu poprawy wykorzystania kontyngentów taryfowych.
- (7) Zgodnie z ust. 13 uzgodnienia w sprawie kontyngentów taryfowych Komitet ds. Rolnictwa rozpoczął przegląd tego uzgodnienia w 2018 r. Wyniki przeglądu zostały przedstawione w grudniu 2019 r. na posiedzeniu Rady Generalnej WTO w formie sprawozdania wydanego przez Komitet ds. Rolnictwa (dokument G/AG/29 z dnia 31 października 2019 r.).
- (8) W dniu 9 listopada 2021 r. przewodniczący Komitetu ds. Rolnictwa przedstawił swoje sprawozdanie z negocjacji i projekt decyzji w wersji zawartej w dokumencie G/AG/32. Jednocześnie Komitet ds. Rolnictwa przedłożył projekt decyzji określony w załączniku do sprawozdania zawartego w dokumencie G/AG/32 (zwany dalej „projektem decyzji”) do rozpatrzenia przez Radę Generalną, a następnie do przedstawienia na 12. konferencji ministerialnej do ostatecznego przyjęcia, zauważając jednak, że niektórzy członkowie WTO nie zakończyli jeszcze wewnętrznych konsultacji w tej sprawie.

⁽¹⁾ Decyzja Rady 94/800/WE z dnia 22 grudnia 1994 r. dotycząca zawarcia w imieniu Wspólnoty Europejskiej w dziedzinach wchodzących w zakres jej kompetencji, porozumień będących wynikiem negocjacji wielostronnych w ramach Rundy Urugwajskiej (1986–1994) (Dz.U. L 336 z 23.12.1994, s. 1).

- (9) Z powodu odroczenia 12. konferencji ministerialnej WTO Komitet ds. Rolnictwa uzgodnił wyjątkowe przedłużenie terminu o trzy miesiące (to jest do 31 marca 2022 r.) w celu sfinalizowania decyzji dotyczącej przeglądu.
- (10) Na specjalnym posiedzeniu Rady Generalnej w dniu 15 grudnia 2021 r. członkowie WTO uzgodnili przedłużenie terminu o trzy miesiące, do dnia 31 marca 2022 r.
- (11) Oczekuje się, że Rada Generalna WTO zostanie poproszona – do dnia 31 marca 2022 r. lub ewentualnie w późniejszym terminie w 2022 r., jeżeli zostanie uzgodnione dalsze przedłużenie – o rozważenie przyjęcia projektu decyzji, ewentualnie z pewnymi zmianami w następstwie negocjacji.
- (12) Należy określić stanowisko, jakie ma zostać zajęte w imieniu Unii na forum Rady Generalnej WTO, ponieważ decyzja, która ma zostać przyjęta, będzie wiążąca dla Unii.
- (13) Projekt decyzji zawiera zalecenia dotyczące przyszłego funkcjonowania mechanizmu niepełnego wykorzystania kontyngentów taryfowych, co – o ile będzie to możliwe do zaakceptowania przez wszystkich członków WTO – mogłoby zakończyć przegląd. Przyjęcie projektu decyzji oznaczałoby, że postanowienia uzgodnienia w sprawie kontyngentów taryfowych, które zwalniają USA i kraje rozwijające się z mechanizmu niepełnego wykorzystania, stałyby się nieaktualne, co wyraźnie leży w interesie Unii.
- (14) W Radzie Generalnej WTO Unia jest reprezentowana przez Komisję zgodnie z art. 17 ust. 1 Traktatu o Unii Europejskiej,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Stanowisko, jakie ma być zajęte w imieniu Unii na forum Rady Generalnej Światowej Organizacji Handlu na dowolnym posiedzeniu, które odbędzie się do dnia 31 marca 2022 r. lub później, jeżeli uzgodnione zostanie dalsze przedłużenie, polega na poparciu wyniku opartego na konsensusie, w celu przyjęcia decyzji kończącej przegląd funkcjonowania decyzji Konferencji Ministerialnej WTO z dnia 7 grudnia 2013 r. dotyczącej Uzgodnienia w sprawie zasad zarządzania kontyngentami taryfowymi dotyczącymi produktów rolnych, zgodnie z definicją w art. 2 Porozumienia w sprawie rolnictwa (WT/MIN(13)/39), co sprawi, że ust. 13–15 tej decyzji wraz z załącznikiem B do niej przestaną mieć zastosowanie, jak określono w projekcie decyzji zawartym w załączniku do sprawozdania zawartego w dokumencie G/AG/32 dołączonym do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Niewielkie zmiany w projekcie decyzji zawartej w załączniku do sprawozdania zawartego w dokumencie G/AG/32 mogą zostać uzgodnione przez przedstawicieli Unii w Radzie Generalnej WTO, bez konieczności przyjmowania przez Radę kolejnej decyzji.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Brukseli dnia 22 marca 2022 r.

W imieniu Rady
Przewodniczący
C. BEAUNE

KOMITET DS. ROLNICTWA

G/AG/32

11 listopada 2021 r.

PRZEGLĄD FUNKCJONOWANIA DECYZJI Z BALI W SPRAWIE ZARZĄDZANIA KONTYNGENTAMI TARYFOWYMI

SPRAWOZDANIE PRZEWODNICZĄCEGO DLA RADY OGÓLNEJ

- 1.1. Podczas dziewiątej sesji konferencji ministerialnej w grudniu 2013 r. na Bali ministrowie przyjęli decyzję dotyczącą „Uzgodnienia w sprawie zasad zarządzania kontyngentami taryfowymi dotyczącymi produktów rolnych, zgodnie z definicją w art. 2 Porozumienia w sprawie rolnictwa” (WT/MIN(13)/39) (zwaną dalej „decyzją”). Decyzja ta wymagała również dokonania przeglądu funkcjonowania uzgodnienia, który miał rozpocząć się nie później niż do końca 2017 r., z myślą o poprawie stopnia wykorzystania kontyngentów taryfowych. W ust. 13–14 decyzji określono wyraźnie, że kwestia przyszłego funkcjonowania ust. 4 mechanizmu niepełnego wykorzystania określonego w załączniku A do decyzji zostanie podjęta w ramach przeglądu.
- 1.2. Przegląd zakończył się, gdy na posiedzeniu, które odbyło się w dniach 9–10 grudnia 2019 r., Rada Generalna zatwierdziła zalecenia Komitetu ds. Rolnictwa (CoA) zawarte w załączniku 2 do G/AG/29. W trakcie przeglądu w latach 2017–2019 nie osiągnięto jednak merytorycznego porozumienia co do kwestii przyszłego funkcjonowania ust. 4 mechanizmu niepełnego wykorzystania. Zamiast tego, zgodnie z ust. 1 zatwierdzonych zaleceń zawartych w załączniku 2 do G/AG/29, członkowie postanowili odroczyć termin podjęcia decyzji w sprawie ust. 4 mechanizmu niepełnego wykorzystania o dwa lata, tj. do końca 2021 r.
- 1.3. Zalecenia nawiązują również do możliwej fragmentacji decyzji poprzez nadanie niektórym członkom, wymienionym w załączniku B do decyzji, prawa do zaprzestania stosowania ust. 4 w przypadku braku porozumienia między członkami co do przyszłego funkcjonowania tego ustępu. Aby uniknąć wprowadzania wyjątku dla niektórych członków, co mogłoby potencjalnie nastąpić w przypadku nieosiągnięcia porozumienia w sprawie przyszłego funkcjonowania ust. 4 w uzgodnionym terminie, kilku członków było nadal zmotywowanych do znalezienia możliwego do zaakceptowania rozwiązania w odniesieniu do tego ustępu podczas dyskusji, jakie toczyły się na ten temat w Komitecie ds. Rolnictwa po 2019 r.
- 1.4. Podczas tych dyskusji członkowie szczegółowo omówili, w jaki sposób obecny ust. 4 będzie funkcjonował w praktyce na ostatnim etapie mechanizmu niepełnego wykorzystania. Zauważono, że zgodnie z obecnym ust. 4, na ostatnim etapie mechanizmu niepełnego wykorzystania kraj będący członkiem przywożącym jest zobowiązany do zmiany metody zarządzania kontyngentami taryfowymi na system jego obsługi według kolejności zgłoszeń w urzędzie celnym (FCFS) lub na system automatycznej bezwarunkowej licencji na żądanie – z możliwością wyboru w oparciu o konsultacje z zainteresowanym(-i) krajem(-ami) będącym(-i) członkiem(-ami) wywożącym(-i). Wybrana metoda zarządzania zostałaby następnie utrzymana przez co najmniej dwa lata, po czym, pod warunkiem że w odniesieniu do tych dwóch lat zgłoszono w odpowiednim czasie wskaźniki wykorzystania, sprawa zostałaby „zamknięta” i odpowiednio zaznaczona w rejestrze monitorowania Sekretariatu.
- 1.5. Kraje rozwijające się będące członkami przywożącymi mogą, na ostatnim etapie mechanizmu niepełnego wykorzystania, zgodnie z ostatnią częścią obecnego ust. 4, wybrać alternatywną metodę zarządzania kontyngentami taryfowymi lub zachować obecną metodę. O wyborze alternatywnej metody zarządzania kontyngentami taryfowymi należałoby powiadomić Komitet ds. Rolnictwa w ramach funkcjonowania mechanizmu niepełnego wykorzystania. Wybrana metoda zostałaby utrzymana przez co najmniej dwa lata, a sprawa zostałaby „zamknięta”, pod warunkiem że wskaźnik wykorzystania wzrósłby o dwie trzecie rocznych przyrostów opisanych w ust. 3 lit. b) mechanizmu niepełnego wykorzystania.
- 1.6. W oparciu o te dyskusje członkowie osiągnęli większe zrozumienie głównego punktu spornego zidentyfikowanego w odniesieniu do przyszłego funkcjonowania ust. 4 mechanizmu niepełnego wykorzystania, w przypadku gdy kraj rozwijający się będący członkiem przywożącym nie osiągnąłby wymaganego wzrostu wskaźnika wykorzystania przy jednoczesnym zachowaniu obecnej metody zarządzania kontyngentami taryfowymi lub przy zastosowaniu metody alternatywnej.
- 1.7. Wysiłki członków na rzecz osiągnięcia porozumienia w sprawie ust. 4 skoncentrowały się przede wszystkim na znalezieniu możliwości zaradzenia temu potencjalnemu nierozwiązanemu problemowi krajów rozwijających się będących członkami przywożącymi w celu doprowadzenia do „zamknięcia” poruszanej kwestii niepełnego wykorzystania.
- 1.8. Wyrażono szerokie poparcie dla podejścia zgodnego z propozycją tekstową sformułowaną nieformalnie przez Kostarykę, zgodnie z którą kraj rozwijający się będący członkiem przywożącym, który nie spełnia wymaganego standardu dotyczącego wskaźnika wykorzystania (tj. dwie trzecie rocznych przyrostów opisanych w ust. 3 lit. b) mechanizmu niepełnego wykorzystania) po upływie dwóch lat na ostatnim etapie mechanizmu niepełnego wykorzystania i po zastosowaniu alternatywnej metody zarządzania lub utrzymaniu obecnej metody, podlegałby standardowemu

wymogowi określone w ust. 4 zdanie pierwsze, na wniosek zainteresowanego(-ych) kraju(-ów) będącego(-ych) członkiem(-ami) wywożącym(-ymi). W przypadku braku takiego wniosku problem zostałby oznaczony jako „zamknięty” po dwóch latach na ostatnim etapie, nawet jeśli nie osiągnięto wymaganego zwiększenia wskaźnika wykorzystania. Sugestia ta ma na celu zapewnienie, aby sprawa na ostatnim etapie mechanizmu ostatecznie osiągnęła „zamknięcie” lub „rozwiązanie”.

- 1.9. Jedną dodatkową kwestią, którą ostatnio poruszono w tej dyskusji, dotyczyła związku między zobowiązaniami wynikającymi z mechanizmu niepełnego wykorzystania a szczegółowymi postanowieniami dotyczącymi zarządzania kontyngentami taryfowymi, które członek przywożący mógłby mieć na swojej liście koncesyjnej. Członkowie zasadniczo uznali pierwszeństwo koncesji i zobowiązań na listach koncesyjnych oraz to, że rolą decyzji i zawartego w niej mechanizmu niepełnego wykorzystania było promowanie skutecznej realizacji zaplanowanych zobowiązań, a nie ich modyfikowanie. W tym przypadku członkowie kierowali się w szczególności ust. 5 mechanizmu niepełnego wykorzystania, który wyraźnie ustanawia hierarchię między zobowiązaniami objętymi odnośnymi porozumieniami (które zgodnie z art. II ust. 7 GATT z 1994 r. obejmują listy koncesyjne członków) a postanowieniami mechanizmu niepełnego wykorzystania, uznając, że „w przypadku jakiegokolwiek konfliktu pierwszeństwo mają postanowienia odnośnych porozumień”.
- 1.10. Jak wynika z dyskusji, proponowany projekt decyzji w sprawie przyszłego funkcjonowania ust. 4 mechanizmu niepełnego wykorzystania (przedstawiony w załączniku do niniejszego sprawozdania) zawiera następujące elementy:
  - i. podzielenie obecnego ust. 4 mechanizmu niepełnego wykorzystania na dwie części, aby zapewnić jasność co do „standardowego” wymogu określonego w proponowanym ust. 4 lit. a), i specjalnego i zróżnicowanego traktowania (S&DT), jak określono w ust. 4 lit. b).
  - ii. powtórzenie bez żadnych zmian treści dotyczącej S&DT, która obecnie znajduje się w ust. 4, w proponowanym ust. 4 lit. b);
  - iii. w celu zajęcia się nierozwiązanym problemem, w przypadku gdy po upływie dwóch lat kraj rozwijający się będący członkiem przywożącym nie spełniałby wymaganego standardu dotyczącego wskaźnika wykorzystania przy zachowaniu obecnej metody zarządzania kontyngentami taryfowymi lub przy zastosowaniu metody alternatywnej, w projekcie decyzji proponuje się dodanie dodatkowej opcji w ostatniej części ust. 4 lit. b) w celu doprowadzenia do „zamknięcia” sprawy. Wymagałoby to od zainteresowanego kraju rozwijającego się będącego członkiem przywożącym wdrożenia „standardowego” wymogu zawartego w pierwszej części obecnego ust. 4;
  - iv. zaproponowanie nowego przepisu 6, aby rozwiać potencjalne obawy kilku członków dotyczące związku między zobowiązaniami wynikającymi z mechanizmu niepełnego wykorzystania a zobowiązaniami zawartymi na listach koncesyjnych krajów będących członkami przywożącymi. W ust. 5 mechanizmu niepełnego wykorzystania wyjaśniono już związek między obowiązkami wynikającymi z mechanizmu niepełnego wykorzystania a prawami i obowiązkami członków wynikającymi z „odnośnych porozumień”;
  - v. Ponieważ porozumienie w sprawie przyszłego funkcjonowania ust. 4 mechanizmu niepełnego wykorzystania doprowadziłoby również do zakończenia przeglądu funkcjonowania decyzji z Bali w sprawie kontyngentów taryfowych zgodnie z ust. 13–15 decyzji, w projekcie decyzji proponuje się, aby te trzy ustępy, wraz z załącznikiem B do decyzji, stały się nieoperacyjne.
- 1.11. W ust. 14 decyzji wymaga się, aby zalecenia Rady Generalnej w odniesieniu do ust. 4 mechanizmu niepełnego wykorzystania przewidywały S&DT. W związku z tym projekt decyzji zawierający zalecenia dotyczące przyszłego funkcjonowania ust. 4 zachowuje obecny przepis dotyczący S&DT zgodnie z proponowanym ust. 4 lit. b), ponieważ stwierdza, że kraj rozwijający się będący członkiem przywożącym na ostatnim etapie mechanizmu niepełnego wykorzystania może utrzymać obecną metodę zarządzania kontyngentem taryfowym lub zastosować metodę alternatywną i rozwiązać problem poprzez wykazanie wymaganego wzrostu wskaźnika wykorzystania. Wariant ten, podobnie jak w obecnym ust. 4 decyzji, pozostaje bez zmian. Jeżeli w ciągu następnych dwóch lat kraj rozwijający się będący członkiem przywożącym nie osiągnie wymaganego wzrostu wskaźnika wykorzystania w takich okolicznościach, proponowana decyzja może wymagać od członka zastosowania „standardowego” wymogu, tak jak w pierwszej części obecnego ustępu 4 (tj. obsługa według kolejności zgłoszeń w urzędzie celnym lub system automatycznego licencjonowania). Należy zauważyć, że wymóg stosowania tego przepisu nie jest automatyczny nawet po upływie tych dwóch lat. Zamiast tego proponowany obowiązek miałby zastosowanie wyłącznie na wniosek zainteresowanego(-ych) kraju(-ów) będącego(-ych) członkiem(-ami) wywożącym(-mi). W przypadku braku takiego wniosku, mimo że kraj rozwijający się będący członkiem przywożącym nie spełniałby wymaganego standardu w zakresie wskaźnika wykorzystania, sprawa niepełnego wykorzystania zostałaby uznana za „zamkniętą”.

- 1.12. W dniu 9 listopada 2021 r. Komitet ds. Rolnictwa ponownie zwołał swoje 99. posiedzenie zwyczajne w celu zajęcia się zawieszonym punktem 2 D(i) porządku obrad dotyczącym wdrożenia decyzji z Bali w sprawie zarządzania kontyngentami taryfowymi. **Na tym posiedzeniu Komitet wyraził zgodę na przekazanie projektu decyzji ⁽¹⁾ zamieszczonego w załączniku do niniejszego sprawozdania Radzie Generalnej do rozpatrzenia, a następnie do przedłożenia go dwunastej konferencji ministerialnej (MC-12) w celu podjęcia decyzji przez ministrów.**
-

⁽¹⁾ Niektórzy członkowie wskazali, że będą potrzebowali dodatkowego czasu na skonsultowanie się ze swoimi stolicami.

ZAŁĄCZNIK

Konferencja ministerialna,

Uwzględniając art. IX ust. 1 Porozumienia z Marrakeszu ustanawiającego Światową Organizację Handlu („porozumienie WTO”),

Odnotowując decyzję ministerialną z dnia 7 grudnia 2013 r. dotyczącą Uzgodnienia w sprawie zasad zarządzania kontyngentami taryfowymi dotyczącymi produktów rolnych, zgodnie z definicją w art. 2 Porozumienia w sprawie rolnictwa (WT/MIN(13)/39-WT/L/914) z dnia 11 grudnia 2013 r. (zwaną dalej „decyzją z Bali w sprawie zarządzania kontyngentami taryfowymi”),

Przywołując zalecenia z przeglądu funkcjonowania decyzji z Bali w sprawie zarządzania kontyngentami taryfowymi zawarte w załączniku 2 do G/AG/29, zatwierdzone przez Radę Generalną na jej posiedzeniu w dniach 9–10 grudnia 2019 r.,

Uznając, że w ust. 1 wyżej wymienionych zaleceń wyznaczono termin 31 grudnia 2021 r. na podjęcie decyzji w sprawie przyszłego funkcjonowania ust. 4 załącznika A do decyzji z Bali w sprawie zarządzania kontyngentami taryfowymi,

Postanawia, że:

1. Ust. 4 załącznika A do decyzji z Bali w sprawie zarządzania kontyngentami taryfowymi otrzymuje brzmienie:
  - ust. 4 lit. a) Kraj będący członkiem przywożącym zapewnia jak najszybciej nieskrępowany dostęp za pomocą jednej z następujących metod zarządzania kontyngentami taryfowymi ⁽²⁾ ⁽³⁾: wyłącznie według kolejności zgłoszeń (na granicy); lub w systemie automatycznej bezwarunkowej licencji na żądanie w ramach kontyngentu taryfowego. Podejmując decyzję o tym, którą z tych dwóch opcji należy wdrożyć, kraj będący członkiem przywożącym konsultuje się z zainteresowanymi krajami będącymi członkami wywożącymi. Wybrana metoda będzie utrzymywana przez kraj będący członkiem przywożącym przez okres co najmniej dwóch lat, po upływie którego – pod warunkiem terminowego przekazania powiadomień za okres dwóch lat – zostanie to wpisane do rejestru monitorowania Sekretariatu, a sprawa oznaczona jako „zamknięta”.
  - ust. 4 lit. b) Kraje rozwijające się będące członkami mogą wybrać alternatywną metodę zarządzania kontyngentami taryfowymi lub utrzymać obecną metodę. O wyborze alternatywnej metody zarządzania kontyngentami taryfowymi powiadamia się Komitet ds. Rolnictwa zgodnie z przepisami niniejszego mechanizmu. Wybrana metoda będzie utrzymywana przez kraj będący członkiem przywożącym przez okres co najmniej dwóch lat, po upływie którego – jeśli wskaźnik wykorzystania wzrósł o dwie trzecie rocznych przyrostów opisanych w ust. 3 lit. b) – zostanie to wpisane do rejestru monitorowania Sekretariatu, a sprawa oznaczona jako „zamknięta”. Na wniosek zainteresowanego kraju będącego członkiem przepisy ust. 4 lit. a) stosuje się, jeżeli po upływie dwóch lat wskaźnik wykorzystania nie zwiększył się co najmniej o dwie trzecie rocznych przyrostów opisanych w ust. 3 lit. b). Jeżeli wniosek taki nie zostanie złożony, sprawę należy oznaczyć jako „zamknięta”.
2. W związku z tym ust. 13–15 decyzji z Bali w sprawie zarządzania kontyngentami taryfowymi oraz załącznik B zostają uznane za nieoperacyjne.

⁽²⁾ Działania i środki zaradcze podjęte przez kraj będący członkiem przywożącym nie mogą zmieniać ani utrudniać korzystania z praw kraju będącego członkiem posiadającym przydział dla danego kraju na ten kontyngent taryfowy w odniesieniu do jego przydziału dla danego kraju.

⁽³⁾ W razie konfliktu przepisy szczególne dotyczące ustaleń w zakresie przywozu kontyngentów taryfowych określone na liście koncesyjnej kraju będącego członkiem przywożącym mają pierwszeństwo w zakresie dotyczącym konfliktu.